

Sygn. akt: I C 1227/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2020r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Mariola Majer-Świrska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2020r. w Lubinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko (...) S.A. W. Oddziałowi w L.

o zadośćuczynienie

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje powodowi, aby uiścił/a na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 2.422,32 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

IV. nakazuje powodowi, aby uiścił/a na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 1.950,00 zł tytułem opłaty od pozwu od rozszerzonego powództwa.

Sygn. akt I C 1227/19

UZASADNIENIE

Powód J. R. w pozwie wniesionym w dniu 17 kwietnia 2019r. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej - (...) S.A. w W. kwoty 10.000,00 złotych, w tym 6.010,30 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 3.989,70 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty. Wniósł również o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.800 złotych oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazał, iż w dniu 16 grudnia 2004 r. kierujący pojazdem marki P. (...) K. Z. potrafił powoda na skutek czego został skazany wyrokiem karnym przez Sąd Rejonowy w Lubinie w sprawie o sygn. akt (...). Przed Sądem Rejonowym w Lubinie Wydziałem Cywilnym w sprawie o sygn. akt (...) toczyło się również postępowanie o wypłatę zadośćuczynienia i odszkodowania, w którym to w wyroku z dnia 28 czerwca 2007 r. zasądzone od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 11.668,64 złotych tytułem zadośćuczynienia. W w/w postępowaniu został powołany biegły sądowy, który w sporządzonej opinii wskazał, iż u powoda po przebyłym urazie powstały zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego, które ograniczają ruchomość kończyny oraz utrzymujące się dolegliwości bólowe nie rokujące poprawy. W związku z tym, że powód przez ponad 10 lat odczuwał skutki wypadku, które spowodowały,

iż nie mógł się poruszać o własnych siłach, w dniu 30 listopada 2017r. został skierowany na zabieg operacyjny – artroskopii. W dalszej części pozwu, powód uzasadniał podstawy prawne swojego żądania.

Strona pozwana (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, ewentualnie odrzucenie pozwu i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana przyznała, zaistnienie zdarzenia, w którym powód odniósł obrażenia, jednakże podniosła iż roszczenie było już przedmiotem orzekania w Sądzie Rejonowym w Lubinie, a mianowicie w sprawie o sygn. akt (...) Sąd zasądził na rzecz powoda ogółem kwotę 46.931,14 złotych tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia, a zatem zachodzi powaga rzeczy osądzonej. Z ostrożności jednak, gdyby sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, strona pozwana podniosła, że wypłacona już kwota powodowi w związku ze zdarzeniem z roku 2004 odpowiada kwocie blisko 60.000,00 złotych biorąc pod uwagę porównanie średniego wynagrodzenia z tychże lat i z tej przyczyny powództwo winno być oddalone.

Powód pismem z dnia 16 września 2020r. rozszerzył powództwo do kwoty 48.989,70 złotych wskazując, że na kwotę tę składa się kwota 45.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 05 grudnia 2018 r. oraz kwota 3.989,70 złotych tytułem kosztów leczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 05 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania, które powód rozszerzył do kwoty 3.600,00 złotych oraz 17,00 złotych opłaty od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na rozszerzone powództwo, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości (również w zakresie rozszerzonym) i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujące fakty w sprawie:

W dniu 16 grudnia 2004 r. doszło do zdarzenia drogowego polegającego na tym, iż kierujący pojazdem marki P. (...) K. Z. na skutek niezachowania należytej ostrożności potrącił przechodzącego w sposób prawidłowy, przez jezdnię po pasach dla pieszych J. R..

Sprawca zdarzenia drogowego ubezpieczony był u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej kierowców.

Wobec K. Z. postępowanie karne zostało warunkowo umorzone na okres próby lat dwóch oraz orzeczono wobec niego świadczenie pieniężne w wysokości 1.000,00 złotych na rzecz (...) w L.. Okres próby wobec sprawcy upłynął pomyślnie.

(...) S.A. w W. w toku likwidacji szkody wypłacił J. R. kwotę 35.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia biorąc pod uwagę stwierdzony 35% uszczerbek na zdrowiu J. R. w związku ze zdarzeniem z dnia 16 grudnia 2004 r.

/fakty bezsporne/

Sąd Rejonowy w Lubinie w sprawie o sygn. akt (...) w prawomocnym wyroku z dnia 28 czerwca 2007 r. zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. R. dalszą kwotę 11.668,64 złotych wraz z odsetkami liczonymi od kwoty 10.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia od dnia 24 września 2005r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.668,64 złotych tytułem koniecznych kosztów leczenia od dnia 13 grudnia 2006 r., których nie pokryła strona pozwana w całości.

Sąd Rejonowy w Lubinie w tymże prawomocnym wyroku wydanym w sprawie (...) w punkcie II oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. co do zasądzenia dalszej kwoty, albowiem pozew opiewał na żądanie w wysokości 15.621,97 złotych oraz co do ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość (pkt 5 pozwu z dnia 04 grudnia 2006 r. wniesionego sprawie (...)).

Wydając wyrok w sprawie (...) Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu (...), który na podstawie dokumentacji lekarskiej i karty informacyjnej leczenia szpitalnego – na stronie 10, 11 i 12 akt stwierdził obrażenia doznane w wypadku komunikacyjnym zaistniałym dnia 16 grudnia 2004 r., tj. złamanie wieloodłamowe trzonu kości ramiennej

prawej, złamanie wieloodłamowe przestawowe nasady bliższej kości piszczelowej prawej, otarcie naskórka głowy i rany tłuczonej kciuka lewego. Poszkodowany leczony był operacyjnie - zespolenie kości ramiennej prętami E. oraz metodą leczenia czynnościowego złamania kości piszczelowej. Biegły ustalił: złamanie kości ramiennej prawej jako trwały procentowy uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15 % (tabela (...) ptk. 114 a), złamanie kości podudzia prawego jako trwały procentowy uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20 % (tabela (...) ptk. I 55 b J), czyli łącznie: 15% + 20 % = 35 %. Rokowania co do złamania kości ramiennej z uwagi na odległy czas od przebytego wypadku oraz regularne i intensywne dotychczasowe zabiegi usprawniające nie rokowały zdaniem biegłego znaczącej poprawy co do uzyskania dalszej znaczącej poprawy ruchomości kończyny górnej prawej. Jeśli zaś chodziło o złamanie kości piszczelowej prawej - wzrost odłamów dobry, a powstałe po przebyłym urazie zmiany o charakterze zwyrodnieniowym stawu kolanowego, utrzymujące się dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchomości kończyny nie rokowały poprawy – zdaniem biegłego. Proces zwyrodnieniowy w zaistniałym przypadku stwierdzono już wówczas, że prawdopodobnie będzie narastał. Dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości będą w przyszłości wymagały stałego leczenia ortopedycznego oraz zabiegów rehabilitacyjnych. Biegły wskazał również, że możliwa będzie również w przyszłości konieczność leczenia operacyjnego stawu kolanowego, a utrwalony 10 % przykurcz zgięciowy kolana powoduje widoczne utykanie podczas chodzenia. We wnioskach końcowych biegły stwierdził, że ustalony trwały procentowy uszczerbek na zdrowiu uważa za odpowiedni obecnemu stanowi zdrowia J. R., a powstałe po przebyłym urazie ograniczenie sprawności powoda jest trwały i nie rokuje poprawy.

Przy takim stanie sprawy i złożonym wniosku powoda o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość, Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w sprawie (...) nie ustalił prawomocnie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki zdarzenia J. R. z dnia 16 grudnia 2004 r.

Dowód:

- akta sprawy Sądu Rejonowego w Lubinie o sygn. (...), w tym pozew na karcie 2 tamtejszych akt, opinia biegłego M. A. na k. 73-74 oraz wyrok z dnia 28 czerwca 2007 r. na karcie 90 akt oraz k.111-119 akt

W dniu 06 lutego 2018 r. J. R. został poddany artroskopii kolana prawego. U powoda rozpoznano zestarzałe uszkodzenie łąkotki w wyniku przebytego urazu lub oderwania, zespół szelfu - powodowi usunięto fałd, usunięto niestabilne fragmenty, przerost błony maziowej i ciała hofy – usunięto nadmiar, częściowe uszkodzenia obu łąkotek oraz zwyrodnieniowe wyrosła kostno – chrzęstne i ciało półwolne.

Po zabiegu operacyjnym, powód poddał się rehabilitacji i fizjoterapii w dniach od 18 do 29 czerwca 2018r.

J. R. po zdarzeniu z dnia 16 grudnia 2004 r. chodził normalnie i nawet jeździł na rowerze. Uczęszczał też na basen. Z czasem zaprzestał chodzenia na basen oraz zaczął gorzej chodzić. Miało to miejsce około 6 lat po wypadku. Zażywał leki przeciwbólowe, aż w końcu poddał się zabiegowi artroskopii w roku 2018, jednakże zbyt późno zdaniem biegłego A. S..

Różnica w stanie zdrowia J. R. ustalona w roku 2007, a w chwili obecnej wynika z pogorszenia stanu jego zdrowia na tle wtórnych zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego, a odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe wynikają z powstania wtórnych zmian zwyrodnieniowych, które w 2006 roku można było przewidzieć na podstawie pewnego szacunku w oparciu o doświadczenie zawodowe. Obecny stan zdrowia powoda jest skutkiem następstw wypadku i powstania wtórnych zmian zwyrodnieniowych, a te znane były i stwierdzone przez biegłego M. A..

Dowód:

-karta informacyjna z dnia 08.02.2018r. – k. 9 akt;

- zaświadczenia lekarskie i skierowanie na fizjoterapię wraz z odbytymi zabiegami i konsultacjami – k. 10-12;

- zeznania świadka K. R. – k. 42v.-43 oraz przesłuchanie powoda k.43;

- opinia główna i uzupełniająca biegłego A. S. – k. 50-54, 76-79

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i należało je oddalić w całości.

Poza sporem w niniejszej sprawie jest fakt, iż odpowiedzialnym wobec powoda J. R., z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia drogowego, któremu w dniu 16 grudnia 2004 r. uległ powód, jest strona pozwana. Strona pozwana nie negowała swojej odpowiedzialności z tego tytułu.

Istotę więc rozstrzygnięcia stanowił spór w zakresie czy strona powodowa nadal zobowiązana jest do uiszczenia dalszych świadczeń z tego tytułu, a to związanych nadal ze zdarzeniem z dnia 16 grudnia 2004r.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki do odrzucenia pozwu, o których mowa w art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., a które Sąd był zobowiązany wziąć pod rozwagę z urzędu, gdyż tutejszy Sąd uznał, że przedmiot rozstrzygnięcia w postępowaniu w sprawie(...) nie dotyczył zabiegu artroskopii jakiej poddał się powód w roku 2018, a zatem należało ustalić czy zaszła w sprawie nowa, nieznana do tej pory krzywda po stronie powoda J. R., a poza tym żadna ze stron postępowania nie podniosła tego, że w sprawie z roku 2006 oddalono wniosek powoda o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość. Fakt ten został przez pełnomocników zupełnie pominięty. Dlatego też Sąd, przeprowadził postępowanie dowodowe i ustalił fakty, na podstawie których wydał wyrok oddalający powództwo w sprawie niniejszej.

Sąd w sprawie (...) wziął pod uwagę rozmiar należnego powodowi zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz wysokość należnego odszkodowania - stosownie do treści art. 444 § 1 k.c. Natomiast w myśl art. 445 § 1 k.c. przyznał należną sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Sąd wziął pod uwagę i to, że powód w szpitalach z powodu wypadku, przebywał trzykrotnie, a także i to, że był on zobligowany do przeprowadzania procesu rehabilitacyjnego. Istotne jest jednak to, że w tamtejszej sprawie z całą stanowczością stwierdzono, że powód nie odzyska nigdy w pełni sprawności w kończynach uszkodzonych w trakcie feralnego zdarzenia drogowego i na tej to podstawie, mając taki materiał dowodowy w sprawie, Sąd oddalił wniosek o ustalenie odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w W. na przyszłość.

J. R. otrzymał łącznie w roku 2007 kwotę 45.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia, o którym mowa w artykule 445 § 1 k.c. w związku ze zdarzeniem z dnia 16 grudnia 2004 r. Sąd uwzględnił przy tym przede wszystkim nasilenie cierpienia, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym powoda J. R.. Sąd nie stracił z pola widzenia również faktu, iż uszczerbek powoda na zdrowiu wynosił 35 %, jak i to, że co do poprawy stanu zdrowia powoda w przyszłości w zasadzie „nie było szans”.

W tej sytuacji, biorąc pod uwagę całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym również opinię biegłego A. S. wykonaną w sprawie niniejszej na wniosek pełnomocników stron, Sąd uznał, że powództwo należało oddalić. Biegły A. S. dopatrywał się przy tym nieprawidłowości w procesie leczenia powoda polegającą na tym, że powód dopiero w 2018 roku miał wykonany zabieg artroskopii kolana, a przez ten czas uszkodzona łąkotka uszkadzała chrząstkę i nasilała zmiany zwyrodnieniowe stawu, które z kolei zostały już stwierdzone w opinii z roku 2006. Należy przy tym dodać, że podczas zabiegu artroskopii stwierdzono uszkodzenie zastarzałe łąkotki powstałe podczas urazu. Uraz łąkotki mógł jednak nastąpić – jak wskazał biegły A. S. – zarówno w roku 2015 jak i 2016 czy nawet w 2017. I choć związek pomiędzy urazem a uszkodzoną łąkotką istnieje, w chwili obecnej nie może już strona pozwana ponosić odpowiedzialności za dalsze leczenie oraz być zobowiązaną do zapłaty kwoty dalszego zadośćuczynienia.

W tym miejscu, należy zgodzić się z uchwałą 7 sędziów Sądu Najwyższego będącą zasadą prawną, z dnia 21 listopada 1967 roku wydaną w sprawie III PZO 37/67, w której stwierdzono, że prawomocne zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę doznaną w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia wyłącza – mimo pogorszenia się stanu zdrowia poszkodowanego – przyznanie mu dalszego zadośćuczynienia poza już zasądzonym w

związku z podstawą poprzedniego sporu; nie wyłącza jednak ujawnienia się nowej krzywdy, której nie można było przewidzieć w ramach podstawy poprzedniego sporu.

I tak - w sprawie niniejszej, Sąd dążył do ustalenia czy zabieg artroskopii z roku 2018 u powoda był niezależny od poprzedniego procesu prowadzonego z powództwa J. R. w sprawie o sygn. akt(...) i stąd nie odrzucił pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej (res iudicata). Niemniej jednak, Sąd nie znalazł tzw. nowej krzywdy, której nie można było przewidzieć w rozumieniu Uchwały Sądu Najwyższego po stronie poszkodowanego J. R.. Powód doznał bowiem urazu kolana prawego i zwyrodnienia, które zdaniem biegłego M. A. miało się pogłębiać i co było nieuniknione, a zatem było do przewidzenia. Artroskopia dała się zatem przewidzieć, a więc nie wytworzyła się sytuacja zupełnie nowa - nowa dolegliwość, która przedtem nie miała miejsca.

Innymi słowy, brak jest szczególnej normy w stosunku do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, która pozwalałaby uznać i przyznać powodowi J. R. dalszej, dodatkowej kwoty zadośćuczynienia, poza tą przyznaną w sprawie (...) w wysokości 10.000,00 złotych i wcześniej w wysokości 35.000,00 złotych. Nie ma takiej możliwości - cytując uzasadnienie powołanej uchwały – „w razie nieprzewidzianego nawet pogorszenia się stanu zdrowia w przyszłości, wywołującego zmianę w zakresie krzywdy w sensie jej odczuwania w stopniu większym lub bardziej dotkliwym. Stan taki jest przede wszystkim wynikiem okoliczności, że zarówno cierpienie fizyczne, jak i krzywda moralna mają charakter niewymierny”. Poza tym, należy zauważyć, że wydając wyrok w sprawie o zadośćuczynienie w sprawie (...) Sąd wziął pod uwagę zarówno krzywdę doznaną przez powoda w okresie przed wydaniem wyroku (po zdarzeniu), jak i krzywdę, której może doznać w przyszłości po wydaniu wyroku, a przy tym w sposób wyraźny odniósł się do wniosku o ustalenie odpowiedzialności na przeszłość i w tym zakresie oddalił powództwo.

Dodać jeszcze należy, że rozmiary krzywdy wywołanej uszkodzeniem ciała lub rozstroju zdrowia zawsze podlegać będą w przyszłości wahaniom, co jest zdawać by się mogło zjawiskiem naturalnym, ale dającym się z reguły przewidzieć. Stąd, zauważyć należy, że biegły już w roku 2007 (opinia pochodzi z dnia 28 marca 2007r.) przewidział skutki zdarzenia z dnia 16 grudnia 2004 r. w związku ze stanem zdrowia powoda, zatem nie ma mowy o nowej - nieznannej i nie dającej się przewidzieć krzywdzie po jego stronie.

Stąd, biorąc pod uwagę powyższe należało powództwo oddalić w całości, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu w punktach II, III i IV Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i uznał konsekwentnie powoda za stronę przegrywającą sprawę w całości. Na koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną, tj. (...) S.A. w W. składała się kwota 1.800,00 złotych z tytułu wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika ustalona na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokata (radcy prawnego) zgodnie z którym stawka minimalna przy wartości przedmiotu sporu od 5.000,00 złotych do 10.000,00 złotych (taka była pierwotna wartość przedmiotu sporu) wynosi 1.800,00 złotych i nie ulega ona zmianie przy rozszerzeniu powództwa oraz kwota 17,00 złotych tytułem opłaty od udzielonego pełnomocnictwa. Stąd orzeczenie z punktu II wyroku o zasądzeniu od powoda na rzecz strony pozwanej kwoty 1.817,00 złotych.

W punkcie III nakazano powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 2.422,32 złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, tj. na opinie biegłego, który wydał je w sprawie niniejszej oraz w punkcie IV zasądzono od powoda dalszą kwotę 1.950,00 złotych tytułem opłaty od rozszerzonego powództwa z kwoty 10.000,00 złotych do kwoty 48.989,70 złotych (czyli o kwotę 38.989,70 złotych).

Z tych powodów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.